

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 571/2025
06.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Врбасу Кв 419/24 од 11.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Врбасу Кв 419/24 од 11.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу Кв 419/24 од 11.12.2024. године преиначене су у погледу казне правноснажне пресуде Основног суда у Врбасу К 45/23 од 22.08.2023. године, којом је окривљени АА осуђен због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци и пресуда Основног суда у Сомбору К 313/24 од 06.09.2024. године којом је окривљени АА због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. Кривичног законика и кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца, тако што је окривљени АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 7 месеци у коју се урачунава време проведено на издржавању казне затвора по означеним пресудама.

Против наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднео је окривљени, због повреде закона из члана 103. и 105. Законика о кривичном поступку, са предлогом Врховном суду да „пресуду Основног суда у Врбасу Кв 419/24 погледа и увиди неправду“.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета и нашао да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законуку.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни), окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени захтев за заштиту законитости поднео лично, на шта по закону није овлашћен, Врховни суд је нашао да је захтев за заштиту законитости окривљеног недозвољен.

Из свега изложеног, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донета је одлука као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић